

Arrest

nr. 186 973 van 18 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X en mevrouw X, handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de heer X en mevrouw X, handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind XCEF, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 december 2016 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LECOMPTE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U hebt de Iraakse nationaliteit. Volgens uw verklaringen bent u op 14 augustus 2006 in Syrië geboren. In 2009 hebt u samen met uw vader Y.(...) D.(...) (CG 09/11816Y; O.V. X) en moeder S.(...)G.(...) (CG 09/11817Y; O.V. X) Syrië verlaten. Jullie kwamen in België aan op 11 maart 2009 en uw ouders dienden hier hun asielaanvraag in op 12 maart 2009. Op 13 november 2009 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, en dit omdat geen geloof kon worden gehecht aan de door hen ingeroepen problemen in Irak, hun beweerde verblijf tot 2003 in Irak

en evenmin aan hun jarenlange illegale verblijf in Syrië én de problemen die ze in Syrië als Iraaks vluchteling zouden hebben gekend. Deze beslissing werd op 10 maart 2010 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), waardoor deze beslissing kracht van gewijsde geniet.

Op 26 maart 2013 dienden uw ouders een tweede asielaanvraag in, doch op 26 maart 2013 besliste de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tot een niet in overwegingname van hun asielaanvraag (bijlage 13quater).

Op 26 augustus 2014 dienden uw ouders voor een derde keer een asielaanvraag in. Deze asielaanvraag werd op 18 september 2014 door het CGVS in overweging genomen. Op 24 februari 2015 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat geen geloof kon worden gehecht aan de door uw ouders afgelegde verklaringen met betrekking tot hun herkomst en problemen. Deze beslissing werd op 4 september 2015 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), waardoor deze beslissing kracht van gewijsde geniet.

Uw ouders hebben op 22 september 2015 in uw naam een asielaanvraag ingediend. Uit uw verklaringen afgelegd voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) blijkt dat u asiel aanvraagt omwille van uw vrees ten opzichte van Syrië en Irak omdat daar een oorlogssituatie heerst. Uw moeder haalt tijdens uw gehoor ook jullie moeilijke levensomstandigheden in België aan omwille van het feit dat jullie hier reeds acht jaar verblijven zonder documenten te hebben verkregen.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op het feit dat in Irak, het land waarvan u de nationaliteit zou bezitten, en Syrië, het land waar u geboren zou zijn, een **oorlogssituatie** heerst. U haalt geen persoonsgerichte asielmotieven aan en verwijst dus enkel naar de algemene situatie in deze landen (CGVS p.3, 5). Dat uw moeder verwijst naar de **moeilijke levensomstandigheden in België** voor u en de rest uw gezin, heeft geen uitstaans met uw asielmotieven daar zij slechts het gevolg zijn van het feit dat uw ouders geen zicht gaven op hun reële herkomst en problemen waardoor ze telkens een weigeringsbeslissing kregen toegekend (CGVS p.5-6).

Er werd zowel door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) als door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) besloten dat uw ouders er niet in geslaagd zijn aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen. Daarom kan er evenmin een positief gevolg gegeven worden aan uw asielaanvraag.

De motieven die aan de grondslag lagen van de door het CGVS genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van uw vader Y.(...), D.(...) (CG 09/11816Y; O.V. 7.681.266) zijn:

Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat er in het kader van uw derde asielaanvraag in uw hoofde niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u uw derde asielaanvraag volledig steunt op uw voorgaande asielaanvragen, opmerkt dat uw problemen nog steeds actueel zijn en voorts verwijst u ook naar de huidige situatie voor christenen in Irak. U haalt daarnaast ook uw moeilijke levensomstandigheden in België aan.

Dient hier allereerst te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag duidelijk heeft geoordeeld en afdoende heeft gemotiveerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en uw vluchtmotieven en dit omdat (i) u uw asielmotieven baseerde op de motieven zoals aangehaald door uw broer S.(...) en uw vader S.(...) en in het kader van hun asielaanvragen kon worden vastgesteld dat hun aangehaalde vrees, i.c. schrik voor gedwongen recrutering door de Peshmerga's, ongeloofwaardig was zodat ook aan dit door u aangehaalde motief geen geloof kon worden gehecht, (ii) u zichzelf tegensprak wat betreft de momenten waarop u problemen zou hebben gekend met de Peshmerga's, (iii) er geen geloof kan worden gehecht aan uw

beweringen tot midden 2003 in uw dorp Mehmediké, Zakho, te hebben gewoond gezien uw gebrekkige algemene kennis van uw woonomgeving, de gesproken taal en het Iraakse geld, (iv) u geen enkel begin van bewijs kon voorleggen betreffende uw identiteit en reisweg en (v) u tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande uw identiteitskaart en niet op de hoogte bleek van de informatie die op dit document vermeld staat. Gezien geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde problemen in Noord-Irak noch aan uw beweerde verblijf tot 2003 in Noord-Irak, oordeelde de Commissaris-generaal voorts dat er evenmin geloof kon worden gehecht aan uw beweringen gedurende 6 jaar als Iraaks vluchteling illegaal in Syrië te hebben verbleven en bijgevolg evenmin aan de redenen waarom u in 2009 Syrië zou hebben moeten verlaten, i.c. problemen met uw Syrische baas als illegale Irakees.

Rekening houdende met voorgaande bevindingen kon de Commissaris-generaal dan ook besluiten dat u de vluchtelingenstatus niet kon worden toegekend. Voorts oordeelde de Commissaris-generaal nog dat de situatie toen in Noord-Irak niet van die aard was dat er voor burgers een reëel risico bestond op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U kon bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De exacte motieven op grond waarvan de commissaris-generaal tot zijn bevindingen kwam, staan duidelijk en afdoende vermeld in de beslissing die in kader van uw eerste asielaanvraag in uw hoofde werd genomen.

U diende beroep in tegen deze weigeringsbeslissing doch op 10 maart 2010 bevestigde de RvV de beslissing genomen door de Commissaris-generaal. Deze weigeringsbeslissing geniet aldus kracht van gewijsde waardoor de erin aangehaalde motieven niet langer kunnen worden betwist.

Ook in kader van uw tweede asielaanvraag, d.d. 26 maart 2013, bracht u geen elementen aan die voorgaande bevindingen in een ander daglicht konden stellen. U beperkte zich daarentegen tot het louter herhalen van uw voorgaande verklaring en het uiten van loutere vermoedens en veronderstellingen. Daar u geen nieuwe gegevens aanbracht dat er, wat u betrof, ernstige aanwijzingen bleken te bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, besliste de DVZ op 26 maart 2013 tot een niet in overwegingname van uw asielaanvraag (bijlage 13quater).

U brengt voorts ook in kader van uw huidige asielaanvraag geen elementen aan die alsnog de eerdere gedane vaststellingen kunnen omvormen; wel in tegendeel. Zo moet hier vooreerst worden opgemerkt dat uit uw administratief dossier blijkt dat u en uw partner in 2012 een regularisatieaanvraag indienden en hierbij toen kopieën van Iraakse identiteitskaarten op jullie beider namen toevoegden. Op vraag van de DVZ werden deze Iraakse identiteitskaarten aan een authenticiteitsonderzoek onderworpen en na onderzoek bleek het om volledig nagemaakte stukken te gaan. Rekening houdende met hetgeen reeds werd opgemerkt aangaande uw identiteitskaart in kader van uw eerste asielaanvraag, i.c. u kon niet met zekerheid aangeven waar uw identiteitskaart zich bevond, ook al vermoedde u dat uw identiteitskaart zich bij uw vader bevond, u bleek hem hier in België niet duidelijk naar te hebben gevraagd en u bleek niet in staat aan te geven welke gegevens vermeld staan op de achterzijde van uw Iraakse identiteitskaart, spreekt het voor zich dat het feit dat u uiteindelijk een vervalste identiteitskaart voorlegt, uw geloofwaardigheid geenszins ten goede komt. U verklaarde dienaangaande dat u voortdurend naar documenten werd gevraagd, geen andere mogelijkheid zag en uiteindelijk een vriend contacteerde die u zei dat hij u documenten zou bezorgen en dat dit de enige mogelijkheid was (zie gehoorverslag CGVS 3/11/2014 p. 2 en gehoorverslag CGVS 9/2/2015 p. 2). Het mag eveneens duidelijk wezen dat uw uitleg geenszins volstaat om het voorleggen van vervalste identiteitsdocumenten te verschonen. De eerder gemaakte bevinding dat u geen enkel tastbaar begin van bewijs aangaande uw identiteit kan voorleggen wordt eens te meer bevestigd.

Dat u voorts, nadat u in het kader van uw derde asielaanvraag werd gehoord op het CGVS, via uw advocaat op 14 november 2014 het CGVS inlicht dat en uw partner in feite de Syrische nationaliteit hebben (zie schrijven advocaat in groene map), om dan uiteindelijk, wanneer u op 9 februari 2015 opnieuw wordt opgeroepen door het CGVS aangaande dit nieuw element te worden gehoord, te ontkennen dat u de Syrische nationaliteit heeft en opnieuw uw eerdere verklaringen betreffende uw Iraakse nationaliteit en uw verblijf tot 2003 in Noord-Irak te bevestigen, doet verder afbreuk aan uw waarachtigheid.

U hierbij om enige verduidelijking gevraagd, repliceerde dat u op aanraden van uw advocaat verklaarde de Syrische nationaliteit te hebben omdat u dan "meer kans zou maken" (zie gehoorverslag 9/2/2015 CGVS p. 1). U draagt de verantwoordelijkheid voor uw eigen asielprocedure en uw uitleg volstaat dan ook niet ter vergoelijking van uw wisselende verklaringen mbt. uw nationaliteit en uw identiteitsgegevens. Uw wisselende verklaringen aangaande uw nationaliteit hollen uw geloofwaardigheid helemaal uit.

Bovenstaande bevindingen aangaande uw identiteit en nationaliteit terzijde, er dient voorts nog te worden vastgesteld dat u zich ook in het kader van uw derde asielaanvraag zonder meer beperkt tot het volharden in uw voorgaande verklaringen betreffende uw afkomst uit en problemen in Irak en hierop voortbouwt waar u opmerkt dat u nog steeds gezocht wordt door de Peshmerga's en hen dus nog steeds vreest. Het mag vooreerst duidelijk zijn dat dit geenszins volstaat om de eerdere vaststellingen (in het kader van uw eerste asielaanvraag) te weerleggen.

Gezien reeds in kader van uw eerste asielaanvraag kon worden vastgesteld dat noch uw verblijf tot 2003 in Noord-Irak noch de problemen van u en uw familie met de Peshmerga's geloofwaardig waren, kan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweringen als zouden de Peshmerga's actueel nog steeds naar u op zoek zijn. U brengt ook geen enkel concreet element aan dat uw actuele verklaringen mede kan ondersteunen.

Waar u voorts ook verwijst naar de actuele situatie van christenen in Irak, moet nogmaals worden benadrukt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen tot 2003 in Noord-Irak te hebben gewoond en evenmin aan uw beweringen als illegale Irakees gedurende 6 jaar in Syrië te hebben gewoond. U biedt aldus geen zicht op uw verblijfplaats(en) de laatste tijd voor uw komst naar België, het eventuele statuut dat u daar mogelijks heeft en de redenen waarom u dit verblijfsalternatief eventueel diende te verlaten. Daar u geen duidelijkheid schept in het moment van uw vertrek uit Irak, de plaats waar u nadien ging, de omstandigheden waaronder u er verbleef en de redenen waarom u er moest vertrekken, is het ook onmogelijk een duidelijk beeld te krijgen op uw eventuele nood aan bescherming als christen uit Irak. Dat christenen in Irak actueel kunnen worden vervolgd, wordt door de Commissaris-generaal niet ontkend. Doch, gezien u geen klaarheid schept aangaande uw plaats van herkomst, omtrent uw recente herkomst en vluchtaanleiding, zelfs al eens van nationaliteit wijzigt, kan u zich thans niet beroepen op de actuele situatie van christenen in Irak om aan te tonen dat u een gegronde vrees voor vervolging moet koesteren.

Waar u tot slot nog verwijst naar de moeilijke levensomstandigheden in België voor u en uw gezin, moet worden opgemerkt dat deze elementen geen uitstaans hebben met uw asielmotieven en geenszins van die aard zijn om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen.

Uit voorgaande moet worden besloten dat u de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG),

significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische Peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische Peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), geleidelijk opnieuw de militaire controle verwerven.

Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden.

De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De ISIS-offensieven en Peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak.

Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vond de voorbije acht jaar twee grootschalige aanslagen plaats in KRG-gebied, met name in september 2013 en in november 2014. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 200.000 Syrische vluchtelingen en 900.000 IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRG-regio echter wel verhoogd.

Het aantal checkpoints werd en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder soennitische IDP's.

De spanningen om olie en budget zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal-Iraakse regering weliswaar op scherp, maar deze ontdooiden na het aantreden van premier Abadi en het olie-akkoord dat eind 2014 werd afgesloten. De blijvende spanningen om ondermeer de betwiste gebieden hebben nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS.

Daarnaast vormen gedeelten van het Koerdische noorden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKK-doelwitten, doch deze aanvallen zorgden de afgelopen jaren slechts voor een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden in 2014 nageleefd.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art.48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen tenslotte geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen. Zoals hoger aangehaald wordt de situatie van de christenen in Irak niet ontkend, doch deze is in casu niet relevant temeer daar uw verklaringen aangaande het moment waarop en de redenen waarom u Irak zou hebben verlaten niet geloofwaardig zijn en er bijgevolg geen duidelijkheid bestaat over de plaats waar u vervolgens naartoe ging, wanneer u er naartoe ging en onder welke omstandigheden u er verbleef. Dat u en uw partner hier onderwijs volgden, jullie inschreven voor een inburgeringstraject en dat uw dochtertje hier naar school gaat/ging, wordt ook niet betwist, doch deze

feiten hebben geen uitstaans met jullie asielmotieven. Ook het feit dat u en uw echtgenote gedoopt zijn, wordt in bovenstaande niet betwist. De Belgische identiteitskaarten van uw familieleden hebben tot slot geen betrekking op u en uw partner. Deze identiteitskaarten tonen aan dat uw familieleden de Belgische nationaliteit kregen toegekend nadat zij hier een verblijfsvergunning verkregen. Echter, dit volstaat niet om in uw hoofde te besluiten tot toekenning van hetzij de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Elke asielaanvraag dient immers individueel en op zijn eigen individuele merites te worden beoordeeld. Dient hierbij bovendien nog te worden opgemerkt dat in kader van de asielaanvragen van uw vader Sabri Youcef, uw moeder Ishak Khatoun en uw broer Samer Youcef indertijd eveneens werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat in hoofde van uw broer Johnny Youcef in 1998 werd besloten tot toekenning van de vluchtelingenstatus toont geenszins aan dat er anno 2015 in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve, in hoofde van uw partner Goriyee Sahar werd door mij eveneens besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De RvV volgde de weigeringsbeslissingen van uw ouders en voegde er nog aan toe dat reeds sinds hun eerste asielaanvraag werd vastgesteld dat ze een gebrek aan medewerking vertoonden en dat niet in het minste geloof kon worden gehecht aan hun beweerde herkomst, levensloop, opeenvolgende verblijfplaatsen, profiel, situatie en problemen. Deze vaststellingen werden nog gesterkt en hun algehele geloofwaardigheid ging bovendien teniet door de houding en de gedragingen die zij sindsdien vertoonden. Ze legden vervalste identiteitskaarten voor en maten zich verschillende nationaliteit aan zonder hiervoor een aanvaardbare uitleg te verschaffen. Uw ouders weigerden moedwillig klaarheid te scheppen en maakten het dus onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op hun werkelijke nationaliteit, herkomst, levensloop, opeenvolgende verblijfplaatsen, profiel, situatie en problemen. Bijgevolg maken zij het onmogelijk om hun werkelijke nood aan bescherming in te schatten en kan noch hun verwijzing naar de situatie voor christenen in Irak, naar de aanwezigheid van IS aldaar en naar de mogelijkheid van een gedwongen rekrutering in de strijd tegen IS, noch de informatie die zij in dit kader neerlegden volstaan om in hun hoofde aan te tonen dat zij in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus. Bovendien wijst de RvV er op dat omwille van de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun nationaliteit, herkomst, levensloop, opeenvolgende verblijfplaatsen, profiel, situatie en problemen, aan uw ouders ook de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land immers niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager feitelijk heeft verbleven. Uw ouders maken omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Wat betreft de weigering van de hoedanigheid als vluchteling voert verzoekster de schending aan van “het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing evenals verzoek tot het opnieuw onderzoeken van de aanvraag”, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 “van de wet de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

Wat betreft de weigering van de subsidiaire bescherming voert verzoekster de schending aan van “het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing”.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken wanneer gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot haar vlucht uit het land van herkomst aangeeft dat haar ouders omwille van de burgeroorlog in Syrië besloten het land te verlaten, dat zij op dat ogenblik twee jaar oud was en haar ouders volgde vanuit Syrië naar België (stuk 10, Vragenlijst, vraag 3.5).

Verzoeksters ouders dienden inmiddels driemaal een asielaanvraag in. Op 26 augustus 2014 dienden verzoeksters ouders voor een derde keer een asielaanvraag in. Op 24 februari 2015 nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 4 september 2015 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 151787 waarbij als volgt werd geoordeeld:

“(…)2.2.5. De onderhavige asielprocedure betreft blijkens de stukken van het administratief dossier de derde asielaanvraag van verzoekende partijen.

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd bij arrest nr. 40 044 van 10 maart 2010 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geoordeeld dat (i) verzoeker geen document voorlegde dat zijn identiteit, nationaliteit en afkomst kon staven, voor het ontbreken van zulk document geen aannemelijke verklaring gaf, tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn identiteitskaart en gedurende zijn verblijf in Syrië een dermate laconieke houding vertoonde dat de geloofwaardigheid van zijn identiteit, nationaliteit en vervolgingsfeiten ernstig werd ondermijnd, alsmede dat zijn beweerde onvermogen om documenten voor te leggen gelet op het dossier en het geheel aan tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen in dit verband blijk gaf van een duidelijk gebrek aan medewerking; (ii) er niet het minste geloof kon worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij tot 2003 in Mehmediké in Zakho in Noord-Irak zou hebben gewoond; (iii) er niet het minste geloof kon worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen en vrees voor gedwongen rekrutering door de Peshmerga in Noord-Irak; (iii) verzoeker, nog daargelaten dat hij zijn verblijf aldaar niet aantoonde, geenszins aantoonde gedurende zes jaren als illegale Irakees in Syrië te hebben gewoond (iv) bijgevolg evenmin geloof kon worden gehecht aan de redenen

waardoor verzoeker Syrië in 2009 zou hebben dienen te verlaten. Tevens werd geoordeeld dat aan verzoeker, met een ongeloofwaardig relaas, zonder bewijs van zijn voorgehouden identiteit, nationaliteit en herkomst en bij gebrek aan enig document betreffende zijn verblijf in Syrië, de subsidiaire beschermingsstatus niet kon worden toegekend.

In het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag werd bij arrest nr. 40 045 van 10 maart 2010 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geoordeeld dat (i) verzoekster geen document voorlegde dat haar identiteit, nationaliteit en afkomst kon aantonen, bovendien geen notie bleek te hebben van het Badini, nochtans de voertaal in de regio in Noord-Irak waar zij van haar vierde tot haar zeventiende zou hebben gewoond, en geen aannemelijke verklaring gaf voor het ontbreken van identiteitsdocumenten, alsmede dat de vaststelling dat verzoekster niet aantoonde dat zij voor haar komst naar België en sedert 2003 in Syrië zou hebben gewoond wijst op een manifest gebrek aan medewerking in haar hoofde; (ii) er niet het minste geloof kon worden gehecht aan verzoeksters bewering dat zij Syrië op illegale wijze binnenging en er gedurende zes jaren als Iraakse vluchtelingen zou hebben geleefd; (iii) het ontbreken van enig document waaruit verzoeksters identiteit kan blijken en waardoor haar afkomst en nationaliteit kan worden vastgesteld erop wees dat verzoekster bepaalde essentiële elementen met betrekking tot haar afkomst wilde verdoezelen, hetgeen de geloofwaardigheid van haar opgediste relaas met betrekking tot haar vlucht uit Noord-Irak en haar latere vlucht uit Syrië met haar echtgenoot ernstig ondermijnde; (iv) aan verzoekster, gezien zij geen eigen vluchtmotieven aanhaalde en zich louter baseerde op de asielmotieven van haar echtgenoot die door de Raad ongeloofwaardig werden bevonden, de erkenning van de vluchtelingenstatus moest worden geweigerd. Tevens werd geoordeeld dat aan verzoekster, met een ongeloofwaardig relaas, zonder bewijs van haar voorgehouden identiteit, nationaliteit en afkomst en bij gebrek aan enig document met betrekking tot haar verblijf in Syrië, de subsidiaire beschermingsstatus niet kon worden toegekend.

Eens de Raad een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over de eerdere asielaanvraag. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

Waar blijkens het voorgaande reeds tijdens de eerste asielaanvraag van verzoekende partijen werd vastgesteld dat zij een gebrek aan medewerking vertoonden en dat niet het minste geloof kon worden gehecht aan hun beweerde herkomst, levensloop, opeenvolgende verblijfplaatsen, profiel, situatie en problemen, dient te worden vastgesteld dat deze vaststellingen nog worden gesterkt en dat de algehele geloofwaardigheid van verzoekende partijen tenietgaat door de houding en de gedragingen die zij sedertdien vertoonden.

Verzoekende partijen laten in dit kader de bestreden beslissingen geheel ongemoeid waar wordt vastgesteld dat zij zich na de weigering van hun eerste asielaanvraag in België beide hebben bediend van een vervalste identiteitskaart en hiervoor geen afdoende uitleg gaven. Tevens laten zij de bestreden beslissingen geheel onverlet waar hierin wordt vastgesteld dat zij in november 2014, nadat zij bij het CGVS werden gehoord in het kader van hun derde asielaanvraag, het CGVS inlichtten van het feit dat zij beide in feite de Syrische nationaliteit hebben om dan uiteindelijk, wanneer zij in februari 2015 opnieuw werden opgeroepen om aangaande dit nieuw element te worden gehoord en verklaringen af te leggen, opnieuw te ontkennen dat zij de Syrische nationaliteit hebben en hun eerdere verklaringen inzake hun Iraakse nationaliteit en hun verblijf in Noord-Irak tot 2003 te bevestigen, en dit zonder hiervoor een aanvaardbare uitleg te verschaffen. De voormelde vaststellingen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoekende partijen geheel niet worden weerlegd, door de Raad overgenomen.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen moedwillig weigeren klaarheid te scheppen over en het aldus onmogelijk maken een duidelijk zicht te krijgen op hun werkelijke nationaliteit, herkomst, levensloop, opeenvolgende verblijfplaatsen, profiel, situatie en problemen. Bijgevolg maken zij het onmogelijk om hun werkelijke nood aan bescherming in te schatten en kan noch hun verwijzing naar de situatie voor christenen in Irak, naar de aanwezigheid van IS aldaar en naar de mogelijkheid van een gedwongen rekrutering in de strijd tegen IS, noch de informatie die zij in dit kader neerlegden (rechtsplegingsdossier, stuk 10; rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 4-5; administratieve dossier,

map documenten) volstaan om in hun hoofde aan te tonen dat zij in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus. Verzoekende partijen dienen hun vrees voor vervolging in concreto aan te tonen en kunnen daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in een bepaald land. Zij moeten tevens een verband aantonen tussen deze situatie en hun persoon zij blijven hier schromelijk in gebreke.

Hoe de door verzoekende partijen aangehaalde moeilijke levensomstandigheden in België in hun hoofde aanleiding zouden kunnen geven tot de toekenning van de vluchtelingenstatus, kan niet worden ingezien.

De benevens de reeds hoger besproken informatie neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map documenten in de administratieve dossiers, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun nationaliteit, herkomst, levensloop, opeenvolgende verblijfplaatsen, profiel, situatie en problemen, kan aan verzoekende partijen ook de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land immers niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager feitelijk heeft verbleven. Verzoekende partijen maken omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.(...)"

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeksters ouders moedwillig weigerden klaarheid te scheppen over en het aldus onmogelijk maken een duidelijk zicht te krijgen op hun werkelijke nationaliteit, herkomst, levensloop, opeenvolgende verblijfplaatsen, profiel, situatie en problemen en bijgevolg het onmogelijk maken om hun werkelijke nood aan bescherming in te schatten en kan noch hun verwijzing naar de situatie voor christenen in Irak, naar de aanwezigheid van IS aldaar, naar de mogelijkheid van een gedwongen rekrutering in de strijd tegen IS, noch de informatie die zij in dit kader neerlegden en naar de algemene toestand in een bepaald land volstaan om in hun hoofde aan te tonen dat zij in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Aangezien uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij steeds bij haar ouders verbleven heeft, deze heeft gevolgd en geen persoonlijke vervolgingsfeiten aanvoert, maakt dat verzoekster evenmin in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Dat zij in Syrië zou geboren zijn doet hier geen enkele afbreuk aan.

Verzoekster dient haar vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in een bepaald land. Zij moet tevens een verband aantonen tussen deze situatie en haar persoon en blijft hier dan ook gelet op wat voorafgaat schromelijk in gebreke.

Het betoog dat verzoekster in het verzoekschrift ontwikkelt doet geen enkele afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

Hoe de door verzoeksters moeder tijdens het gehoor aangehaalde moeilijke levensomstandigheden in België in haar hoofde aanleiding zouden kunnen geven tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, kan niet worden ingezien.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF